

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a șasea după Paști, a orbului

Eu sunt Cel ce sunt, și sunt Păstorul celor ce cred în Mine și în venirea Mea pe pământ atunci și acum. Acum două mii de ani Mi-am arătat puterea iubirii și a venirii Mele între oameni, iar azi Îmi arăt cuvântul, multul Meu râu de cuvânt, căci sunt Cuvântul Tatălui, sunt slava Tatălui, iar slava Lui și a Mea este cuvântul.

O, vin la voi cuvânt, fii ai cuvântului Meu. E zi de duminică, fiilor, iar Duhul și Cuvântul Meu așteaptă zilele de duminici și de sărbători ca să-Mi fac cale spre voi și să stau cu voi la masă de cuvânt, că mângâiere multă Mă cuprinde când pot să vă grăiesc vouă, și când pot călători cu râul Meu de cuvânt acolo unde el are de lucrat și de împărțit. E zi de duminică, și e pomenită azi zi de amintire a Mea și a lucrului Meu cel de acum două mii de ani între oameni, că multă alinare am adus Eu atunci la cei plini de suferință și de tristețe, dar multă intrigă zideau în ei cei mari ai poporului Israel împotriva Mea când vedeau ei cât de minunat sunt și lucrez.

Se mirau fariseii vremii când vedeau și auzeau că petrec și lucrez pentru cei de pe margine, pentru cei nebăgați în seamă de ei. Se simțeau rușinați și nu știau cum să-Mi pună vină după lege, căci se rușinau cu slaba lor putere, cu puțina lor purtare de grijă peste cei stăpâniți de ei, iar când auzeau că fac Eu un lucru minunat pentru cei necăjiți și apăsați de dureri, gata, se și porneau neliniștiți ca să stârpească adevărul cel despre puterea pe care o arătam lucrând, căci am întâlnit pe orbul cel din naștere orb, iar ucenicii M-au întrebat dacă el sau dacă părinții lui au păcătuit de s-a născut el orb. O, nu, *«nici el, nici părinții lui n-au păcătuit, ci ca să se arate în el lucrările lui Dumnezeu»*, așa le-am răspuns, și le-am zis apoi: *«Trebuie să lucrez aceasta până este ziuă, că vine noaptea și nu se mai poate lucra, fiindcă Eu atât cât sunt în lume Lumină a lumii sunt»*. Am vindecat apoi în chip minunat ochii celui orb. Am pregătit tină și am făcut din ea ochi pentru cel orb și ungându-l cu ea l-am trimis la scăldătoarea spălării, iar el spălându-se a văzut, căci avea acum ochi și vedea cu ei.

O, câtă zarvă apoi pe farisei și câtă iscodire ca să afle ei totul cu amănuntul și ca să știe cum să-Mi găsească vreo vină și să nu lase norodul să se minuneze de puterea lucrărilor Mele, și au găsit ei cu cale să spună că Eu calc sâmbăta, și de aceea nu sunt de la Dumnezeu. O, și M-a mărturisit înaintea lor orbul cel vindecat și le-a spus: *«De n-ar fi Acesta de la Dumnezeu n-ar putea să facă nimic»*, dar cei răzvrățiți l-au dat afară spunându-i: *«În păcate te-ai născut tot, și dai tu să ne înveți?»*. L-am găsit apoi pe cel vindecat și l-am întrebat: *«Crezi tu în Fiul lui Dumnezeu? El este Cel ce grăiește cu tine acum.»*, iar el s-a închinat și a zis: *«Cred, Doamne!»*.

Le-am vorbit apoi fariseilor și le-am spus așa: *«Spre judecată am venit în lume, ca cei ce nu văd, să vadă, iar cei care văd să fie orbi, iar voi dacă ați fi orbi n-ați avea păcat. Dar voi ziceți: „noi vedem”, și de aceea păcatul rămâne asupra voastră.»*

O, fiilor, o, fii ai cuvântului Meu, iată și vremea Mea de azi cu voi, când mai-marii de peste turma neamului român dau să zică despre voi și despre lucrarea Mea cu voi că nu este de la Dumnezeu și că este călcare de lege și de canoane și că e de neluat în seamă puterea cuvântului Meu și că ei sunt cei ce știu, și voi nu sunteți de la Dumnezeu și nici cuvântul gurii Mele, cu care Mă las peste voi ca să fiu cu voi, o, fiilor. O, le trimitem mereu cuvântul și îl vestim peste tot, iar ei nu Mă mărturisesc, ba dau să-i învețe pe cât mai mulți să nu creadă, să nu se apropie, să nu ia în seamă glasul Meu, strigarea Mea de azi după om. O, iată de ce spun Eu că spre judecată am venit și vin în lume, și mulți primesc lumina Mea și primesc vedere, iar cei ce zic că văd, aceia rămân orbi și rămâne asupra lor acest păcat, precum este scris.

O, fiilor, Eu v-am dat vouă credință și de aceea aveți credință. Eu i-am dat orbului ochi ca să vadă, și el a văzut, iar vouă v-am dat credință ca să vedeți cu ea pe Dumnezeu. O, ce minunat este acest dar, pe care Eu l-am pus în voi! Dar de ce nu l-am dat și la cei care zic despre voi că nu

e de la Dumnezeu petrecerea Mea cu voi în cuvânt? O, cum să le fi dat celor ce nu tremură înaintea cuvântului gurii Mele? Dacă ei nu-și găsesc plăcerea în Mine, în Cel povestit de ei la cei de sub ei, doar ca să stea ei sub nume de oameni ai lui Dumnezeu, o, cum să-Mi găsesc Eu în ei plăcerea, cum să le dau lor darul credinței? Când ei sunt furii care Mi-au furat căsuța și hăinuța și numele, o, cum să le dau lor acest dar, când Eu nu pot lucra nimic prin ei din cele ale Mele mul-te și mari lucrări, pe care le am împărțite de Tatăl să le lucrez între cer și pământ, între oameni, fiilor?

O, Eu, Domnul, v-am dat vouă credință, măi fiilor. Aveți grijă mare de acest mare dar, că de voi aveți grijă dacă ascultați așa cum Eu vă învăț. Vai de cei ce caută pricini mari sau mici ca să-și facă rost de necredință în venirea Mea cuvânt pe pământ acum la voi, fiilor! Cei ce au crezut, dar și-au făcut rost de necredință apoi ca să-și caute voile lor și să și le acopere cu necredința, acelora li s-a făcut rătăcirea cea din urmă mai mare decât cea dintâi, o, și cât Mă doare de ei, cât Mă doare când le văd nepăsarea pe care și-o tot hrănesc, și prin care ei dau să nădăjduiască în dreptatea rătăcirii lor! I-aș întoarce cu bătaie, dar la ce ar folosi aceasta peste necredința lor și statul lor departe de lucrul Meu cel de azi? Îi am cuprinși în cartea de azi a cuvântului Meu cu grăirea Mea cu ei și cu mărturisirea lor scrisă pentru credința lor în lucrările Mele de ieri și de azi, dar ei dau acum să uite că Mi-au fost mărturisitori.

Și iată, zidim acum încă o carte și așezăm în ea de acolo de unde am rămas cu glasul cuvântului Meu, pe care Mi-l scriu pe pământ prin voi, prin cei credincioși, fiilor. O, alte mărturisiri și alți mărturisitori sunt cuprinși acum în cartea Mea cu voi, și vom ridica în sus spre Tatăl cartea și o vom împărți, fiilor, așa cum am împărțit Eu acum două mii de ani pâinea cea înmulțită prin cuvântul Meu de peste pâine și am hrănit mulțimile cu ea.

Mă aplec și vă mulțumesc pentru lucrarea voastră cu Mine ca să zidim cartea, măi fiilor. Iată, cartea a plecat la tipar, iar Eu, Domnul, binecuvintez acum, și trimit spre acolo binecuvântarea Mea pentru lucrul ființei cărții. Binecuvintez lucrul mâinilor celor ce vor lucra la lucrarea aceasta și binecuvintez timpul cel pentru lucrul cărții, iar semnele Mele îi vor însoți pe cei ce Mă sprijinesc acum când dau ființă cărții Mele, ca să Mă împart apoi cu ea, și le vom aduce lor mulțumire pentru sprijin, căci Eu am spus: *«Cine va da un pahar cu apă celor mai mici ai Mei, adevărat spun că nu-și vor pierde plata lor»*.

Iată, găsim sprijin pe pământ, așa cum Eu am căutat să fie lucrul cărții și timpul cel pentru lucru, fiilor. Eu sunt Cel ce îl așez pe om ca să Mă ajute el, și nu voi uita ajutorul cel de la el, și iată, Mă scriu în carte și așez în ea binecuvântare pentru tot ajutorul celor ce Mă ajută, iar voi să-i răsplătiți, fiilor, după cum și Eu, Domnul, le voi ajuta lor, căci sunt plin de recunoștință ca un Dumnezeu.

O, vine ziua praznicului Înălțării Mele la Tatăl, vine și se vede în prag, iar Eu vă vestesc vouă că voi cuvânta peste neamul român, o, fiilor. Am cuvântat peste voi acum, iar în ziua sărbătorii Înălțării Mele la Tatăl voi cuvânta peste țară, fiilor, și voi binecuvânta credința românilor Mei, că multă strălucire am pregătită pentru țara Mea de azi, și la care încă lucrez ca s-o așez peste ea, peste țara cuvântului Meu, grădina în care Eu Mă așez cu lucrarea Mea de cuvânt peste pământ.

Fiilor, fiilor, lucrați cu iubire mare la pregătirea praznicului de Rusalii și lucrați toți, măi fiilor. O, nu-i mai am pe toți, că s-au mai desprins, și nu s-au temut de lup când s-au desprins, dar Eu, Domnul, Mă îngrijorez de viața lor, căci sunt Cel ce văd toate. Oaia care iese din țarc, îi miroase apoi lupului de ea și caută lupul prilej să sară pe ea și s-o tragă spre sfâșiere, că o vede răzleată și îi pune în față hrana neascultării de Dumnezeu și o smintește pic cu pic cu cele din afară, și nu mai iese ea ușor apoi din ameteala aceasta, că se învață răzleată și sălbatică de colocolo, o, și câte lacrimi în cer pentru o oaie rătăcită de țarcul Meu, de turma Mea de azi, de poporul cuvântului Meu și de locașul în care Eu l-am așezat ca să-l am al Meu!

Iată, alunec spre durere grăind cu voi, că Mă uit înapoi cu suspin și văd petrecerea Mea cu voi în tot lucrul Meu din zilele acestea și Mă aleg cu oftat, că rău mai este, măi fiilor, să caute omul la voile lui, la nemulțumirile lui mai mult decât la dragoste și la cele născute din ea!

Dau să vă povățuiesc acum iar și iar pentru toată ordinea cea de toată clipa peste toate ale Mele cu voi aici, peste toată cetatea, fiilor. O, să fie tot timpul curat și ordonat peste toate și la locul lor toate în toată clipa, că e cetatea Domnului aceasta în care voi locuiți. Ziua și noaptea să fie mereu ordonat și curat, și fiecare lucru sau lucrușor să-și aibă locul său frumos pus, iar ceea ce nu-și are locul său, aceasta face să nu mai fie frumos și mereu frumos, fiilor. O, la voi să fie ca și în cer, căci se unește cerul cu pământul aici la voi. Cum e soarele peste pământ, așa să fie locul Meu cu voi aici, așa să fie el de frumos, așa să răsară peste pământ frumosul Meu de aici cu voi.

Credință vă trebuie, credință în tot cuvântul Meu rostit peste voi, și din aceasta va veni putință pentru fapta credinței, pentru slava Mea cu voi în toată arătarea ei, fiilor.

Acum binecuvintez lucrul mâinilor voastre, lucrul trupului, al duhului și al sufletului vostru și armonie la lucru, dar fiți cuprinzători cu mintea și cu inima pentru toate câte sunt de făcut, și cu fapta apoi, fiilor, și vom pregăti praznic de Rusalii.

O, fiți dulci, fiți dulci, fiilor, și fiți calzi cu inima și cu purtarea și cu toată sfințenia prin acestea între voi, iar Eu sunt Cel ce Mă odihnesc în voi și între voi prin ceea ce sunteți și lucrați voi.

O, fiți blânzi și smeriți cu inima, fiilor, căci Eu așa sunt, iar voi de la Mine să învățați și să luați, și cu Mine să vă asemenați, o, fiilor. Amin, amin, amin.

4/17 mai 2015